

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobkyně: **Z. M.**, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2005, č. j. 56 Az 129/2005 – 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou osobně dne 30. 5. 2006, se stěžovatelka domáhá zrušení výše označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2005, č. j. OAM-1597/VL-07-ZA07-2005 Tímto rozhodnutím byla stěžovatelce zamítnuta žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná dle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Ze soudního spisu vyplývá, že výše označené usnesení, ve kterém byla stěžovatelka řádně poučena o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, bylo stěžovatelce doručeno ve smyslu ust. § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.) ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) v pátek 12. 5. 2006.

Dle ustanovení § 46 odst. 3 o.s.ř., na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, písemnost uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Jak vyplývá z obsahu spisu, pokus doručovatele dodací pošty o doručení zásilky stěžovatelce byl učiněn dne 9. 5. 2006. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti nebyl zastižen, byla téhož dne písemnost uložena na poště. Třídenní úložní doba zásilky, obsahující

usnesení krajského soudu, skončila dne 12. 5. 2006, a tento den je považován za den jeho doručení (§ 50c odst. 4 o. s. ř.).

Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 5 s. ř. s.), však nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, tj. 17. 5. 2006, neboť se tak stalo poté, co uplynula třídní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 4 o. s. ř.).

Protože nebylo prokázáno, že by se stěžovatelka v místě doručování nezdržovala, je třeba vycházet z toho, že usnesení krajského soudu bylo účinně uloženo na poště dne 9. 5. 2006; za den doručení písemnosti se proto považuje pátek 12. 5. 2006.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Brně - tj. pátek 12. 5. 2006. Ve smyslu ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. je den následující po dni doručení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak, v návaznosti na výše uvedené, připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pátek 26. 5. 2006. Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost, podaná osobně až dne 30. 5. 2006, byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) a ust. § 120 s. ř. s. odmítnout.

Za této situace již nebyl odstraňován ani nedostatek kasační stížnosti spočívající v absenci právního zastoupení stěžovatelky ve smyslu ust. § 105 odst. 2 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 13. prosince 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu